

Životopis Damira Pijace

Kao HRT-ov zaposlenik, u punu penziju otpavljen sam prije šest godina pa za sebe više volim reći da sam penzioner, nego umirovljenik. Da, nisam ni u kakvom plaćenom radnom odnosu, ali ipak radim - bolje rečeno: djelujem. Kao redovni član Hrvatskog novinarskog društva sudjelujem u radu (u svom drugom četverogodišnjem mandatu) Novinarskog vijeća časti gdje sam prepoznatljiv i po svojim, javnosti dostupnim, izdvojenim mišljenjima. Za razliku od mog novinarskog rada u Radio Rijeci (a tamo sam odradio svoj cijeli radni vijek), gdje sam - što se novinarskog statusa tiče - bio perfidno stigmatiziran, sudjelovanjem u radu Novinarskog vijeća časti HND-a, napokon sam - kao novinar - u cijelosti prodisao.

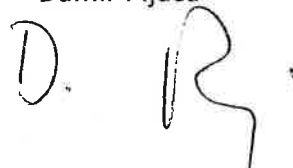
Jer, informiran metodom vlastite kože, dobro znam kako se u HRT-u „diše“.

Na radiju (Radio Rijeci) sam, kraće vrijeme, radio samo kao spiker i voditelj, a potom - sve do penzije - novinarski posao. Osamdesetih godina prošloga stoljeća radovalo me što sam kao gost-mentor bio voditelj u novinarskim radionicama organiziranim u sklopu osnovnoškolskih susreta za nadarenu djecu "Listopad u Novalji" na otoku Pagu te „Novigradskom proljeću“ u istarskom Novigradu. U rujnu 1991. g., za potrebe hrvatske države, sudjelovao sam u osnivanju uredništva i programa „Hrvatskog radija Radio-Pazin“ (danas je to Radio Istra) kao njegov prvi glavni urednik. Istovremeno, novinari HRT- Radio Rijeke sve su više počeli sudjelovati u realizaciji zabave i EPP-a istog radijskog programa u kojem su objavljivali svoje novinarske uratke upitne vjerodostojnosti, što šefovima HRT-a nije nimalo smetalo. A, kada je - u skladu sa spomenutim programskim „prioritetima“ (EPP-om i zabavom) - glavni urednik HRT- Radio Rijeke javno (1994. u Novom listu) definirao novinara "kao kvarljivu i potrošnu robu koja ima svoj vijek trajanja" - na tu objedu reagirao sam tako što sam sebe predložio za novinarsku nagradu "Zlatno pero" (preskočivši pravilo da me za tu nagradu predloži glavni urednik) i - dobio je. Istom nagradom za radijsko novinarstvo nagrađena je tada i kolegica Jadranka Kosor sa Hrvatskog radija koja je, uostalom kao i ja, primjetila kako na dodjelu novinarskih priznanja nije došao nitko od naših "šefova" sa HRT-a.

Ja se tomu začudio nisam, jer dobro znam kako HRT „diše“.

Ipak, kao što je u obrazloženju spomenute nagrade istaknuto, svrstan sam među novinare "koji ne samo što odolijevaju napadu na etiku i dostojanstvo profesije, već svojim radom svakodnevno pokazuju kakvo bi, zapravo, trebalo biti pravo profesionalno novinarstvo". To priznanje struke, bio mi je dodatni "vjetar u leđa" da izdržim do penzije, pa i dalje - akobogda.

Damir Pijaca

U Rijeci, 28. rujna 2022.